

Átroðkandi við íbúðum til tey eldru og brekaðu

— ið eru ov røsk at fara á institutið

Soleiðis sigur nývalda javnaðarkvinnan á tingi, Jona Henriksen. Hon heldur tað eisini hava stóran týðning, at bygt verður eitt ungdómskollegium í Havn til øll tey mongu ungu, sum koma til høvuðsstaðin at útbúgva seg.

Í seinasta Sosiali høvdu vit samrøðu við nýggju tjóðveldiskvinnuna á tingi, Karin Kjølbro. Vit hava eisini hitt Jonu Henriksen, sum varð vald á tingi í Suðurstreymoy. Jona hevur annars sitið á tingi í eina setu, sum tiltakskvinna fyri Jákup Lindenskov.

— Jona, hvørja viðmerking hevur tú til, at tvær kvinnur fyri fyrstu ferð í løgtingssøgu Føroya eru valdar beinleiðis á ting?

— Tað gleddi meg stórliga, at veljararnir hava valt kvinnur á ting. Eg vil í hesum sambandi eisini nýta høvi til at takka teimum, ið valt hava okkum. Eisini teimum ymsu kvinnufeløgnum, ið gjørdur eitt stórt arbeiði í hesum valstriði.

Nú tykist so alt benda á, at byrjanin er gjørd og vónandi koma fleiri kvinnur inn við næsta val og tey komandi. Eg ynski og vóni, sigur Jona víðari, at henda vend innan landspolitikk okkara má bera boð um ljósari tíðir.

Samarbeiði

— Nú eru Karin og tú valdar fyri ymsar flokkar. Men fara tit at samarbeiða kortini?

— Man ikki tað, vit eru báðar úr flokkum, sum m.a. hava somu støðu til socialar spurningar. Eg vænti eisini, at sam-

arbeiðið okkara millum fyrst og fremst verður um tilíkar spurningar.

Jona visur á, at langt er komið áleiðis innan hetta málsekið, men nógvar vantar. Eg rokni við, at kommunurnar og løgtingið megu fara at taka stór felagstøk, t.d. við bygging av fleiri ellis- og røktarheimum.

Jona Henriksen heldur somuleiðis, at tað er sera átroðkandi at fáa bygt íbúðir til eldri og brekað fólk, ið eru ov røsk at fara á institutið. Eisini megu vit gera meira fyri tey ungu og børnini, her liggur nógva á láni.

Hvussu við Suðurstreymoy?

— Tú ert vald í Suðurstreymoy. Eru nógvar uppgávur at taka upp her?

— Vit megu gera meira við bygdamenningina í hesum parti av landinum. Smápláss, ið liggja nær stórlássum, verða ofta gloymd og litið og einki verður gjørt fyri hesi smápláss. Her má broyting koma í. Síðani er tað Havnin, her er nógva at triva í. Nú havi eg nevnt ellis- og røktarheim og íbúðir til eldri og brekað fólk.

Afrat hesum megu vit í Havnini fáa ungdómskollegium. Tá ein so stórur partur av ungdómi okkara er noyddur at koma hig-

artil at útbúgva seg, er tað uppgáva okkara, at útvega teimum innivist. Og við okkum meini eg løgtingið og býráðið í felag.

Rúsdrekkaalógin

— Eru tað onnur mál, tú kundi hugsað tær, tingið tók upp?

— Ja, m.a. er tað rúsdrekkaalógin. Vit kunnu ikki lata eyguni aftur og lata sum einki. Her megu allar góðar kreftir taka lógvatak og fáa okkum eina nýtiliga lóg, sum eisini verður hildin. Annars verður Føroya land oyðilagt innanfrá.

— Hvat heldur tú annars um valúrlitið og støðuna hjá javnaðarflokkinum?

— Mær dámdi tað á ein hátt væl. Eg hevði væntað stórri afturgongd. Suðringar vóru óferir bæði hvat viðvikur atkvøðum og við tí dyggiligu álitisvátan, teir góvu lögmanni. Mest harmaði tað meg, at vit mistu mannin í Sandoyar valdømi.

— Hvi væntaði tú afturgong?

— Tað var tann ljóta agitátiónin, sum longu byrjaði undan næstseinstasta vali. Menn tosaðu um kommunismu og avkristnan. Av øllum ljótum, eru hesar tær ljótastu og vandamiklastu. Javnaðarflokkurin er eins og allir hinir flokkarnir í Føroyum líka langt burturi frá hesum báðum fyrbrigdum.

— Undir valstriðnum sást plakatið í Bókjarekku við yvirskriftini: Vilt tú avkristna Føroyar, so vel lista E og C.

— Hasa plakatin á eg. Eg má siga, at eg ongantíð hevði droymt um, at slíkt orðalag skuldi staðast á eini plakati í Føroya landi. Men mær tykir synd í tí ella teimum menniskjum, sum hava skrivað hetta. Men teir eru ikki í veruleikanum upphavsmenninir. Teir hava bara skotið — løðingin er harafturimóti agitátiónin gjøgnum árin.

Lærutið

— Nú hevur tú nevnt fleiri mál, sum eiga at verða tikið upp í tinginum. Onkur kanska undrast á, at tú

ikki er komin við uppskotum at loysa nokur av nevndu málum, meðan tú sat í tinginum í seinastu setu?

— Til hatta er at siga, at eg tók hesi góðu 3 árin sum eina lærutið, kanska bant tað meg eisini, at eg var eykamaður fyri annan tingmann. Tó ikki soleiðis at fata, at eg ikki kundi arbeiða sjálvstøðugt. Eis-

ini fekk flokkur okkara nógva góð og týðandi mál framd í hesum valskeiðinum.

Jona Henriksen sigur at enda, at vónandi verður tingmannin eins arbeiðssom og virkisfús, sum tann undanfarna. Og tá er bert upp til ein sjálvan at stríðast fyri at gera orð, ætlanir og ynski til veruleika.

Jona Henriksen: — Tað var tann ljóta agitátiónin, sum var orsøkin til afturgongdina

trý á gøtuni

Nú eru fyri fyrstu ferð tvær kvinnur valdar beinleiðis inn á ting. Hvørji mál eru mest átroðkandi hjá teimum at taka upp?

Hans Jacobsen, stjóri:

— Handa spurningin havi eg ikki hugsað so nógva um, men eg haldi ikki, at tær skula gera seg serkønar innan eitt vist mál. Mál, sum viðvíkja kvinnum, verða aloftast eins væl loyst av kálkyninum sum av kvennkyninum, eitt nú líkæl. Tað verður fyrr ella seinna loyst, um ikki av kvinnum, so av monnum. Men eg haldi annars, tað er rætt, at kvinnur koma inn á ting.

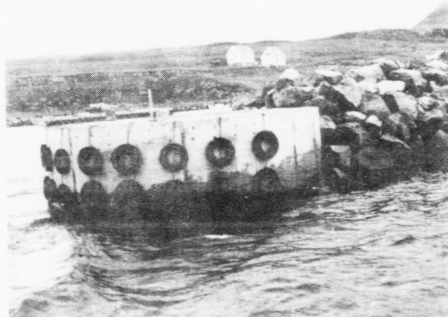
Bergur Jensen, fysioterapeutur:

— Eg eri ikki væl kendur innan politikk, men eg kann siga, at um kvinnurnar klára at fremja tað, sum tær hava agiterað við, so er tað væl klárað.

Bergtóra Hanusardóttir:

— Eg haldi, at tær kundu arbeiðt fyri javnrættindi og fyri at fáa eitt betri samfelag. Eisini haldi eg, at tær skula stýra landinum saman við hinum tinglimunum.

Vit megu ikki gloyma bygdamenningina í Suðurstreymoy